

λίτερον καὶ τελειότερον ἀνεπτυγμένος). 2) ἕκαστος τοιοῦτος βλαστὸς περιέχει ἓνα κόκκον, παραγωγικότερον πάντων τῶν ἄλλων ἐν αὐτῷ κόκκῳ, καὶ 3) ὁ κάλλιστος κόκκος βλαστοῦ τινος κεῖται ἐν τῷ καλλίστῳ στάχει. Ὁ γεωπόνος λοιπὸν οὗτος ἐντεῦθεν ὁρμώμενος συνεπέρανε, ὅτι διὰ συνεχοῦς ἐκλογῆς τῶν καλλίστων κόκκων ἡ παραγωγικὴ δύναμις τῶν βλαστῶν κατ' ἀνάγκην θὰ ἡῤῃξε, πραγματικῶς δὲ διὰ τοῦ τρόπου τούτου κατώρθωσε νὰ ἐπιτύχῃ θαυμαστὰ ἀποτελέσματα. Ἐντὸς τεσσάρων ἐτῶν ἡδυνήθη ἐκ στάχεως, ἔχοντος $4\frac{3}{4}$ δακτύλων μῆκος καὶ 47 κόκκους, διὰ συνεχοῦς σπορᾶς τῶν καλλίστων κόκκων νὰ παραγάγῃ στάχυν, ἔχοντα $8\frac{3}{4}$ δακτύλων μῆκος καὶ 123 κόκκους.

Κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους τὸ παράδειγμα τῶν ἀγρονόμων τούτων ἠκολούθησε καὶ ἕτερος ἄγγλος γεωπόνος, ὁ Delf, ὅστις κατ' ἀρχὴν παρεδέχθη τὴν θεωρίαν καὶ τοὺς κανόνας τοῦ Hallet, συμβουλεύει ὅμως νὰ ἐκλέγωνται οὐχὶ οἱ μεγαλύτεροι, ἀλλ' οἱ βαρύτεροι κόκκοι πρὸς ἐπιμίσξιν.

Αὐτὸς ἐφεῦρεν ἐπίσης καὶ μίαν μηχανήν, δι' ἧς εὐκόλως ἀποχωρίζονται οἱ βαρύτεροι κόκκοι ἀπὸ τῶν ελαφροτέρων.

Αἱ ἀγγλικαὶ αὗται καινοτομίαι ἤρχισαν ἐπὶ τέλους νὰ μεταδίδονται καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους τῆς ἡπειρωτικῆς Εὐρώπης, μεταξὺ δὲ τῶν ἄλλων καὶ οἱ Γερμανοὶ καταγίνονται ἐπιμελῶς νὰ βελτιώσωσι τὰ ἰθαγενῆ εἶδη τῶν δημητριακῶν διὰ τῆς ἐπιμίσξεως πρὸς τὰ ξένα καὶ μάλιστα πρὸς τὸ ἀγγλικόν.

Ἡμεῖς ἴσως ἔχοντες ἐπὶ τῶν θεσσαλικῶν πεδίων τὸ καλλίτερον καὶ προσφορώτερον ἔδαφος πρὸς καλλιέργειαν τοῦ σίτου, διπλῶς θὰ ἤμεθα κατακριτέοι, ἂν ὅχι μόνον δὲν φροντίσωμεν περὶ τῆς βελτιώσεως τῶν παραγομένων εἰδῶν, ἀλλὰ ἀμελήσωμεν καὶ αὐτὴν τὴν παραγωγὴν κατὰ ποσὸν ν' αὐξήσωμεν καὶ νὰ δεῖξωμεν εἰς τοὺς ξένους, ὅτι οὐχὶ μάτην ὑπέστημεν καὶ ὑφιστάμεθα τόσας θυσίας πρὸς ἀνάκτησιν γαιῶν, ἐξ ὧν θὰ προέρχεται εἰς τὸ μέλλον τὸ μέγιστον καὶ σπουδαιότερον μέρος τοῦ πλούτου τῆς ἡμετέρας πατρίδος.

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ.

Ὁ Μικρὸς Ραφαήλ ἐξυλογραφήθη ἐξ ἀπλοῦ φωτογραφίματος, τὸ ὁποῖον φιλόκαλος φωτογράφος τοῦ Βερολίνου παρεσκεύασε προστήσας πιδανῶς τὰ ἴδια τέκνα ὡς πρωτότυπον. Ἡ ἀσχολία τῶν μικρῶν εἶνε ἡ γνωστὴ ἐκεῖνη εἰς πάντας τοὺς μικροὺς ἀπλοποιήσεις τῆς ζωγραφίας δι' ὀλίγων γραμμῶν ἐπὶ τοῦ τυχόντος τοίχου διὰ τῆς τυχούσης κιμωλίας. Ἡ ἀδελφὴ εἶνε ὅλη προσοχή, ἡ δὲ ἐκτελεστικὴ ἐμπνευσις τοῦ αὐτοσχεδιαστοῦ πρέπει νὰ εὕρισκεται εἰς τὸ ἀκρότατον πλεόν σημείον τῆς, ἀφοῦ πρόκειται περὶ τῆς ἐπεξεργασίας τῶν ὀφθαλμῶν τῆς εἰκόνος.

— Οἱ μεγάλοι τῆς Ἰταλικῆς Ἀναγεννήσεως τῶν Τεχνῶν ζωγράφοι κατέστησαν διὰ τῶν ἀριστουργημάτων αὐτῶν λίαν ἐπικίνδυνον διὰ τοὺς συγχρόνους μας τὴν ἐκμετάλλευσιν ὑποθέσεων ἐκ τῆς Γραφῆς ἐλημμένων, διότι εἶνε τολμηρὸν βεβαίως νὰ ἐπιχειρήσῃ τις μετ' ἐκείνους τὴν καλλιτεχνικὴν παραγωγὴν τῶν αὐτῶν ἱστοριῶν, λίαν δ' ἐπισφαλὴς ὁ περιορισμὸς σφριγώσης νεαροῦ ζωγράφου δραστηριότητος εἰς παράστασιν δευτερευόντων θεμάτων. Φαίνεται ὅμως ὅτι ἡ βαθεῖα μελέτη τοῦ πραγματικοῦ μέρους τῆς ἐλληνικῆς καὶ τῆς χριστιανικῆς ἀρχαιότητος παρέχει ἀκόμη ἀνεξάντλητον πλούτον εἰκονογραφίας, καὶ ἰδοὺ ὅτι ἐξ ἐνὸς ἑδαφίου (9) τῆς Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰούδα τοῦ Ἀποστόλου ἔλαβεν ἀφορμὴν ὁ διάσημος ζωγράφος Πλόκχορστ νὰ δημιουργήσῃ ἐν τῶν ἐξοχωτέρων ἔργων τῆς ἐποχῆς μας. Ἐν αὐτῷ παρίσταται ὁ ἀγὼν ἀγγελικοῦ τάγματος ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Ἀρχαγγέλου, ὠραίου ὅμως καὶ ὅχι ἀγρίου, πρὸς τὸν ἀπεχθέστερον τῶν Διαβόλων, οἰκαιοποιούμενον τὴν ψυχὴν καὶ διεκδικοῦντα τὴν κτῆσιν τοῦ πτώματος τοῦ μεγαλοπρεπεστέρου γραφικοῦ ἥρωος, τοῦ Μωϋσέως. Τὸ ἐπεισόδιον τοῦτο ἐπραγματεύθη ἡ ἀρχαιοτάτη ἐβραϊκὴ ποίησις, ἀλλ' οὐχὶ ἐξόχως, ὁ δὲ Ἀπόστολος δὲν εἶχε τόπον εἰς δύο λέξεις, ἐν αἷς παρενφύεται τὸ πρᾶγμα παροδικῶς, νὰ ἐκταθῇ εἰς ὑψηλότεραν ὑμνολογίαν. Ἡ νεωτέρα τέχνη παρῆδεν ὅπως τὸ μεγαλύτερον τοιούτου θέματος καὶ πρῶτος ὁ ὀλύμπιος Γκαῦτε ἐξέθαψεν αὐτὸ γράφας μεγαλόσχημον ὠδὴν, ἥτις καὶ ἐνέ-

πνευσε τὸν ἡμέτερον καλλιτέχνην. Ἡ εἰκὼν εὕρισκεται ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς Κολωνίας.

— Τὰ ὠραιότατα „Τραγοῦδια“ τοῦ Χάϊνε, τοῦ Γερμανοῦ ποιητοῦ, ἐξεδόθησαν πολλάκις μετὰ λαμπρῶν εἰκόνων, καὶ διὰ δώδεκα μόνον στίχους τοῦ ὁ διάσημος Τοῦμμαν ἀνέλαβε νὰ γράψῃ καὶ ἔγραψε τὸ „Στοιχειωμένο νησί“ διὰ νεωτάτην τῆς ποιητικῆς ταύτης συλλογῆς ἐκδοσιν. — Τί νὰ θαυμάσῃ τις ἐν τῇ τέχνῃ πρῶτον; Τὸν ποιητὴν, διὰ τριῶν μόνον στροφῶν καὶ δι' ἀπλυστάτων πραγμάτων συναρπάζοντα τὴν καρδίαν μας, ἢ τὸν ζωγράφον, ἐρμηνεύοντα φυσικώτατα ὅτι ὁ πρῶτος ἐμοιρολόγησεν; — Ἰδοὺ τί μόνον λέγει ὁ Χάϊνε:

„Θυμᾶσαι, ἀγάπη μου, ποῦ καθούμασταν εὐμορφα ἐ' ελαφρῇ βαρκοῦλα πλάγι — πλάγι· ὁ ἀγέρας δὲν φυσοῦσε, καὶ τρέχαμε ἐπὶ μακρυνὸ πέλαγος.“

„Τὸ Στοιχειωμένο νησί, τὸ εὐμορφο νησί φαίνονταν σκοτεινὸ μέσ' ἐς τὴν λάμψιν τοῦ φεγγαριοῦ· ἀπ' ἐκεῖ ἀκούονταν γλυκεῖς φωναὶς καὶ παρὰδερναν τὰ σύννεφα ἀνεβοκαταβαίνοντας.“

„Καὶ ἡ φωναὶς ἀκούονταν γλυκύτερα καὶ τὰ σύννεφα δὲν ἐστέκουν· κουνταν ποτέ· κι' ἐμεῖς περνούσαμε τρεχάτοι καὶ χαθόκαμα μακριὰ μεσ' ἐς τὸ πέλαγος χωρὶς παρηγορίαν.“

Οἱ γερμανικοὶ στίχοι εἶνε ὀκτασύλλαβοι, γοργοί, ἐμμελεῖς καὶ ἀληθινοί. Τώρα, μετὰ τὴν δύσιν καὶ τοῦ Γεωργίου Παράσχου τίς ἄλλος ἐκτὸς τοῦ ἀδελφοῦ του δύναται νὰ ἐξελληνίσῃ ἐμμέτρως τὸ ἀπλούστατον αὐτὸ τραγοῦδι, χωρὶς νὰ χάσῃ τὴν ἐφήμερον ποιητικὴν δόξαν του;

— Τῷ 1883 ἐν τῇ καλλιτεχνικῇ ἐκθέσει τοῦ Ἀμβούργου ἐξετέθη καὶ τὸ λαμπρὸν ἄγαλμα τοῦ Bruno Kröuze, ἡ Wallküre, δηλαδή μία τῶν παρθένων ἐκεῖνων, αἵτινες κατὰ τὴν γερμανικὴν μυθολογίαν ὠδήγουν τοὺς πολεμιστὰς εἰς τὸ πεδῖον τοῦ Ἄρεως καὶ τοὺς πίπτοντας μετέφερον εἰς τὴν Βαλχάλλαν. Σήμερον παραθέτομεν τὴν εἰκόνα τοῦ ἀγάλματος τούτου, τοῦ ὁποῦ ὁ καλλιτέχνης, μαθητὴς τῆς ἐν Μονάχῳ Σχολῆς τῶν Τεχνῶν, ζῇ ἐν Βερολίνῳ μέχρι τῆς σήμερον.